1949 július 29 V. évfolyam. 31. szám

Ludas Matyi

„Most egy a lélek, egy a szív, a kar . . .
Mikor győznél, ha most sem, oh magyar!"

70 fillér

Nem ád a koldus

Írta: Szép Ernő

Elemérrel még Debrecenben barátkoztam össze. Ott voltunk mindaketten kis gimnazisták.

Mikor azután Pesten találkoztunk, én címeket írtam egy sorsjegyüzletben, ő meg elsőéves műegyetemista volt. Jó komák lettünk megint, sokat tekeregtünk együtt. Kapott Elemér valami kis pénzt vidékről az apjától; diákmenzán ebédelt, sokszor kellett néki is a früstököt, vacsorát mellőzni.

Egy szép nyári este kisétáltunk a Ligetbe, ott ácsorogtunk a Wampetics-vendéglő előtt; a kerthelyiségben a katonabanda játszott, a szegények azt csak odakint élvezhették. Odahallatszottak a vurstliról a puskalövések. passzióztak a lövölde előtt azok a boldogok, akiknek pénzük volt befizetni.

Untuk már a zenét, jól esett volna oda vonulni a lövölde elé nekünk is, a pipákra, gombócevőre, dobosra, meg a vízsugár felett táncoló tojásra célozni. Kettőnknek összesen nem volt egy krajcárunk se

Elemér volt az elszántabb és a viccesebb, odalép a hűdött, pohos vén koldushoz, aki ott ült minden este a Wampetics kapuja előtt, tányér volt az ölében, abba ejtették az adományt a kertbe bemenő vendégek. Odaáll Elemér, szalutál egy ujjal a koldusnak:

— Bácsi kérem, legyen olyan jó, adjon nekünk vagy négy koronát kölcsön, becsületszavunkra megadjuk elsején.

Néz a vén ember Elemérre is meg rám is, mint a hülye.

Én utána tettem:

— Jótállok a barátomért

Akkor már ideges lett az öreg:

— Ne játszanak az emberrel, kérem!

Elemér összetette a két kezét:

— Naaa... az isten áldja meg, bácsi-i-i.

A vén koldus, most már hangosabban:

— Micsoda beszéd ez, kölcsönadni, nincs nekem pénzem!

Elemér:

— Mindenki mondhatja, hogy nincs pénze, csak egy koldus nem mondhatja, kinek legyen pénze, ha nem a koldusnak? Adja már azt a két kroncsit, hiszen maga olyan jó ember, mindenki tudja.

Magam is segítettem a szívét lágyítani:

— Három napja nem ettünk, szeretnénk jóllakni és a vurstlin szórakozni.

Állottunk mindaketten összetett kézzel. A nép ott közel már röhögött.

Az öregnek reszketett a szája, ránkförmedt:

— Menjenek innét, tisztuljanak!

Erre Elemér a közönséghez fordult:

— Hallják? hallják, hogy kergeti el a szegényt, aki éhen hal? (és aztán az öreghez): Te vén uzsorás! Mennyi nyomorult szegény megy el előtted, sose nyúlsz a tányérba, eszedbe nem jut egyszer se valakinek alamizsnát adni, hát van neked szíved, fúj, te ronda disznó, te!

Nem elég, de most meg úgy tett, mintha ki akarná a pénzt a tányérból markolni. (Ami nagyon tetszett a közönségnek.)

Hű, az öreg felkapta a vastag botját, csapkodni kezdett Elemér felé és kajabált, a fejét jobbra-balra dobva:

— Rendőr, rendőr, rendőőr!

Jó volt már iszkolnunk, mert éppen sétált idefelé egy fehér lószőrrel díszített keménykalap, amilyet akkor hordtak a biztosurak Budapesten.

A londoni kikötőben

— Mi ez?
— Itt volt Churchill, a Mannstein védőügyvédjének gyűjteni Csak ez maradt itt belőle...

Régi csúf idők

Mikor az egyetemeken még nem a népi származású fiatalok tanultak szorgalmasan, hanem az „úri osztály“ nyegle fiataljai, egy már nem egészen fiatal arisztokratasarj is ott tanult az egyik egyetemen. Azaz nem is tanult: mert a helyzet az volt, hogy „főrangú“ atyjától diákságának ideje alatt tetemes havi juttatást húzott, — éppen azért érdeke volt egyetemi éveit minél inkább meghosszabbítani. A vizsgákon igyekezett minél többször megbukni — ami, meg kell vallani, legtöbbször sikerült is neki.

Egyik fizikavizsgáján tanára, ismerve a helyzetet, a következő könnyű kérdéssel lepte meg:

— Mondja jelölt úr. mi az a sárga a 6-os számmal a Körúton?

— A villamos — felelte jelöltünk.

— És miáltal mozog?

— A villamosság által.

— És az honnan jön?

— A központi villamosságfejlesztő telepről, drótokon.

— Ez helyes. És ott mi van?

— Ott abban a nagy házban két jólmegtermett erőteljes főkalauz és egy jókora üveglapot dörzsöl állandóan egy hatalmas rókafarokkal!

*

Kísérletekkel tarkított kémiai előadást tartott 1912-ben a híres bécsi professzor. Az előadáson váratlanul megjelent Ferenc József is. A professzor ettől annyira megilletődött, hogy második kísérlete megkezdése előtt hebegve fordult az uralkodó felé:

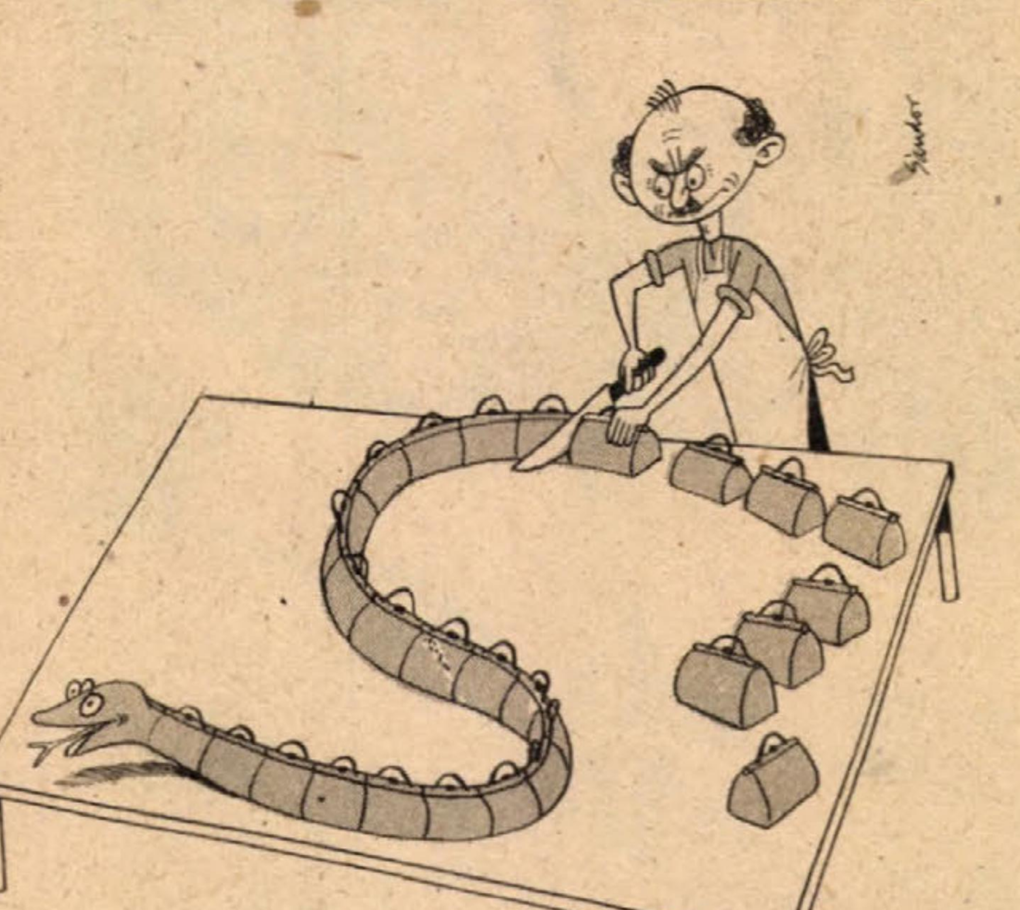
— Most az oxigén és a hydrogén lesznek bátrak őfelsége előtt vegyületté élegyedni.

Házőrző kutyának kisebb az adója

— Fifi, te csibész, most ugass! Hadd lássák az urak, hogy házőrző kutya vagy!

Az ötletes bőrdíszműves

Csangkájsek legújabb levele

Truman elnökhöz

Elnököm,

dicső seregeink feltartóztathatatlan hátranyomulásuk során megközelítették Kantont. E városért már nem kell sokáig aggódnia elnök úrnak, ugyanis hamarosan ellenállhatatlanul feladjuk.

Ezt az alkalmat is megragadom, hogy ujra törhetetlen hűségemről és ragaszkodásomról biztosítsam Felségedet és egyben közöljem, hogy fentvázolt önzetlen hűségemért járó július havi részletet még nem méltóztatott átutalni.

Kínában még mindig elég népszerűnek méltóztatik lenni. A négyszázötven millió főnyi lakosságból én és nyolc tábornokom még mindig változatlanul nagyrabecsüljük önt.

A többiek hangulatát leginkább annak az embernek a szavai tükrözik vissza, akit tegnap megkérdeztem, hogy miként vélekedik nagyméltóságodról. A kérdésre az illető a következőket válaszolta:

— Hon yün nan po ho lin cin ping tang ling lang pei fei vu ho li pi yan nan kan.

Amennyiben elnök úr nem tud kínaiul, ne fordíttassa fenti szöveget angolra. Ha azonban mégis ragaszkodna az angolra fordításhoz, nagyon kérem, tegye olyankor, amikor kedves felesége őexcellenciája és kedves lánya őméltósága nincs jelen.

CSANG-KAI-SEK

Szúnyogmentesített strandkaraván a Rómaiparton

Oktató történet,

amelynek mindenki tudja a végét.

A német színház

(PETŐFI-ANEKDÓTA)

A negyvenes évek végén történt, hogy midőn Pesten a német színház és a redout leégett, egy barátja Petőfihez futott s ijedten szólott hozzá:

— Kelj föl, Sándor, ég a német színház!

Petőfi nyugodtan a másik oldalára fordult, mondván:

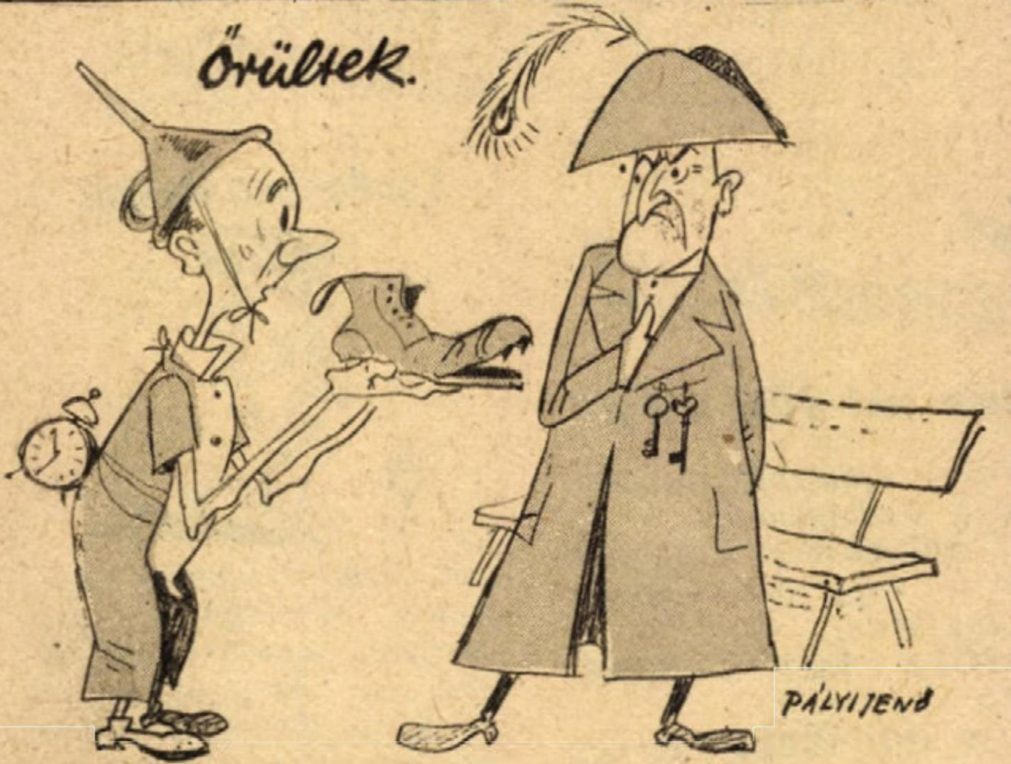
— Édes barátom, sorsát senki ki nem kerülheti. Esernyőt azért veszünk, hogy ellopják. Német színházat azért építenek, hogy leégjen.

Azzal nyugodtan tovább aludt.

Éjjel a Tejcsárdánál.

– Várjon még egy percig, utcaseprő úr, hadd élvezzem egy kicsit még a sikeremet...

– Nem vesz szép halat, Felség?
– Bolondnak néz maga engem? Hiszen ez nem friss!

A nagyságos asszony furfangos

— Hadd higyjék, hogy paraszti származású vagyok!

Az Amerikaellenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottság új tagja esküt tesz

Példázat

arról, hogy milyen konzekvenciákat von le Amerika a nyugati válságból Angliával kapcsolatban.

Derelye Sándor zavartan áll a felesége elé:

— Nézd, fiam, az a helyzet, hogy egy kicsit túlköltekeztünk.

— Na és? — kérdi élesen az asszony .

— Na és... Hogy is mondjam csak... Hát az a helyzet, hogy csökkenteni kell kiadásainkat.

— Rendben van — mondja Derelyéné. — Hagyj fel a dohányzással.

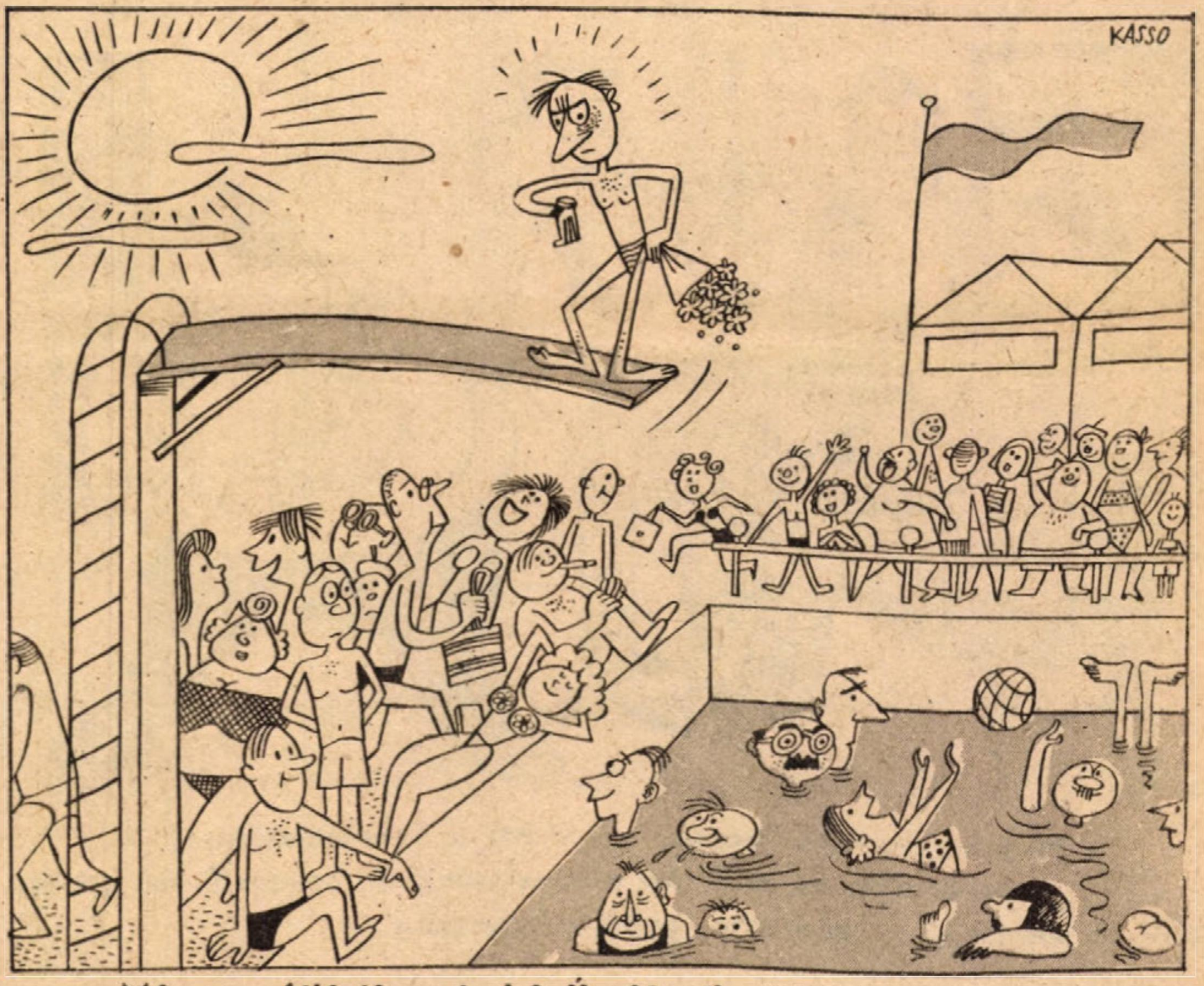
Lényeges különbség

Egy párisi „bohémtanyán" (amelyet nyugodtan nevezhetünk nyomortanyának is) Lombroso elméletéről vitatkozott néhány fiatal festőművész és író.

— A lángelme és az őrült között alig van különbség, — állította az egyik festő.

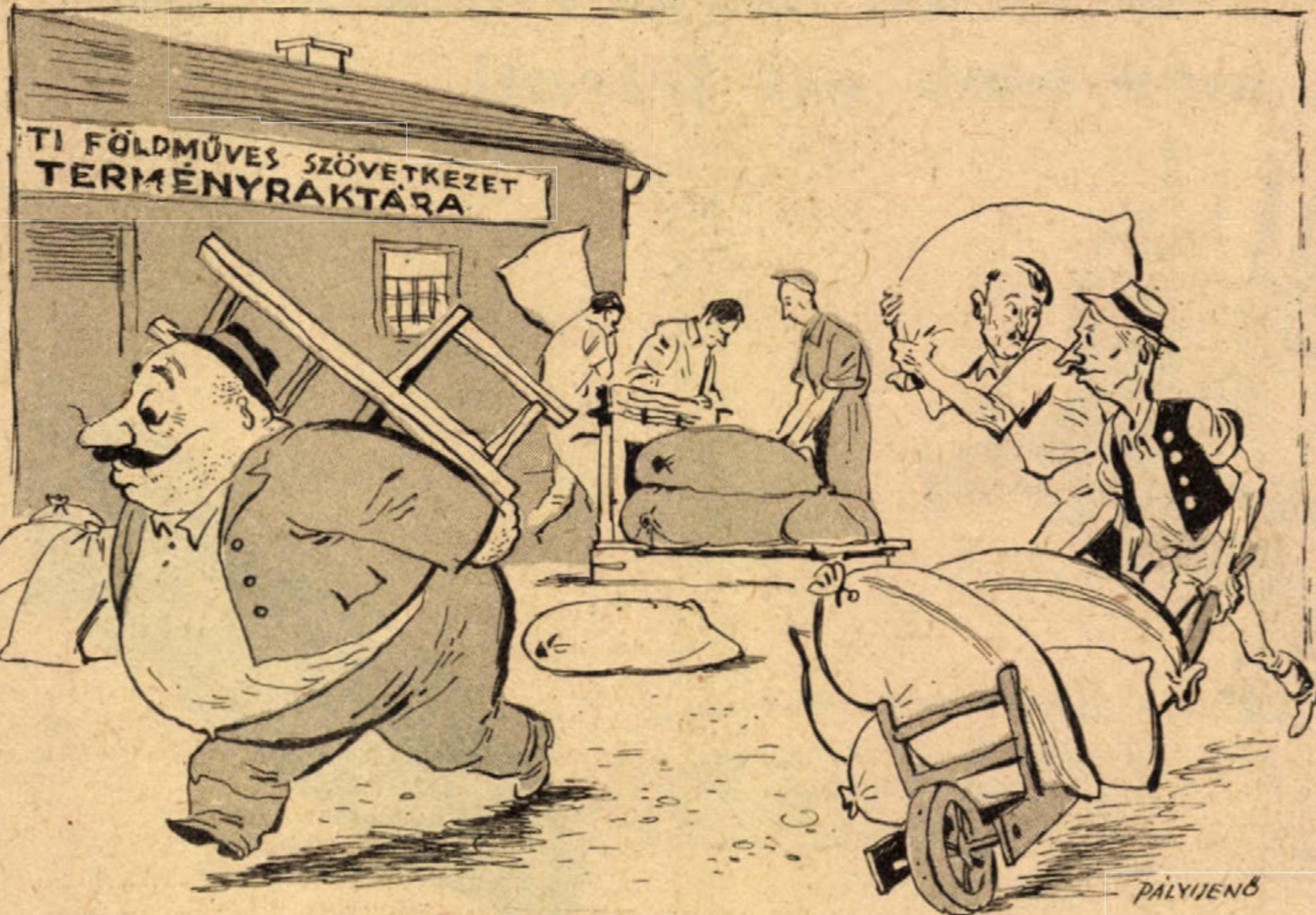
— Óriási különbség van köztük! — csapott az asztalra egy író. — Az őrült mindennap ebédel!

Randevu a strandon

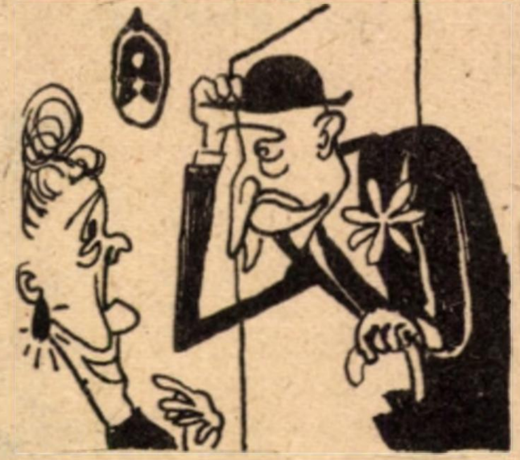
— Már egy félórája várok! Úgylátszik, feltűnőbb helyen kellett volna találkát adni...

Zsíros gazda esete a beadással

— Mi az, ez a Zsíros János búza helyett széket hoz?
— Igen. Úgylátszik, ülni akar.

Tökéletes megnyugtatás

A nyugdijas öregúr — volt „köztiszteletben-álló" kormányfőtanácsos —, meglátogatta régi ismerősét, az idős „úrhölgy"-et. A hölgy nem hallotta meg a kopogtatást és ijedten összerezzent, amikor látogatója megállt előtte.

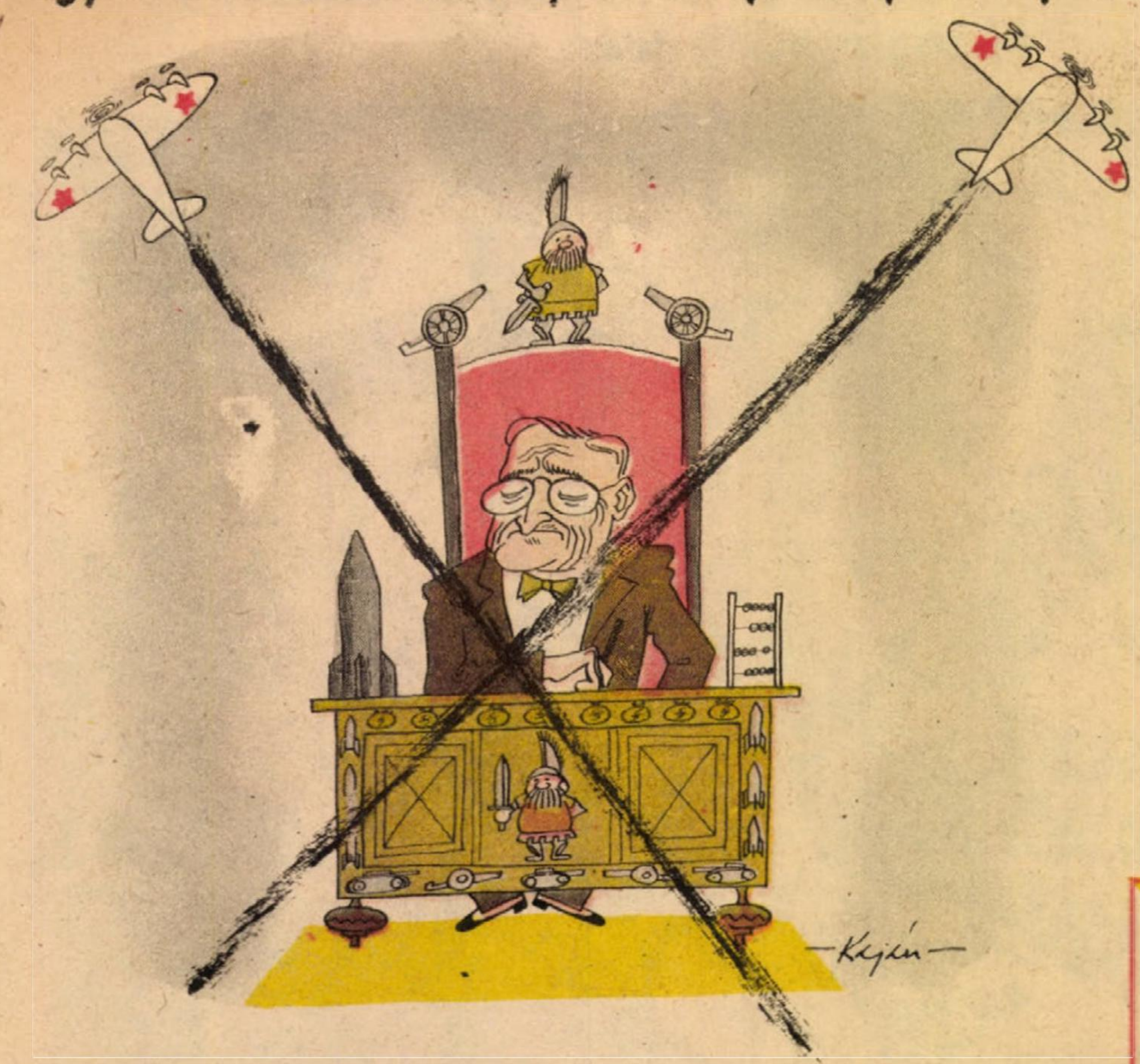
— Jaj, megijedt, bocsásson meg, drága asszonyom, — sajnálkozott az öregúr. — Nagyon szégyellem, hogy ilyen ügyetlen voltam és...

— Nem ön a hibás, kedves főtanácsos, magam vagyok az oka, — igyekezett megnyugtatni a matróna, —, minden jelentéktelen semmiségtől megijedek...

KÉP a jövőből

Egy bravuros mutatvány a Szovjet Repülőnapról

A legsebesebb szovjet gépek keresztülhúzzák Truman számítását.

Római számtan

(De Gasperiék csaltak a római parlamentben az atlanti paktumra vonatkozó szavazatok összeszámlálásánál.)

Védőügyvéd MANNSTEINNAK!

és aztán mi jön még?

Miként a napilapok megírták, Churchill gyüjtést rendez Manstein náci tábornoknak védőügyvédre s jómaga mindjárt huszonöt fonttal nyitotta meg a gyüjtést.

Ezekután már csak idő kérdése, hogy alábbi hireket olvassuk az angol és amerikai lapokban:

BEVIN GYÜJTÉST INDITOTT EGY GÖRING-MAUZOLEUM FELÁLLITÁSÁRA.

LEON BLUM IS FELLÉP A GOEBBELS-EMLÉKESTEN.

JULES MOCH MEDALLIONT ÉS HAJFÜRTÖT AJÁNDÉKOZOTT PAPENNEK.

TRUMAN FELKUTATJA, ÖRÖKBEFOGADJA ÉS ELNÖKSÉGUTÓDLÁSI JOGGAL RUHÁZZA FEL HITLER GYERMEKEIT.

Londonban történt

A királyimádatáról közismert birminghami iparmágnást legutóbb egy fogadáson megszólította a király és többek között ezt kérdezte tőle:

— Mikor lesz hetven éves, kedves sir Arthur?

Az öregúr boldogságában és zavarában füle hegyéig elvörösödve rebegte:

— Amikor felséged parancsolja!

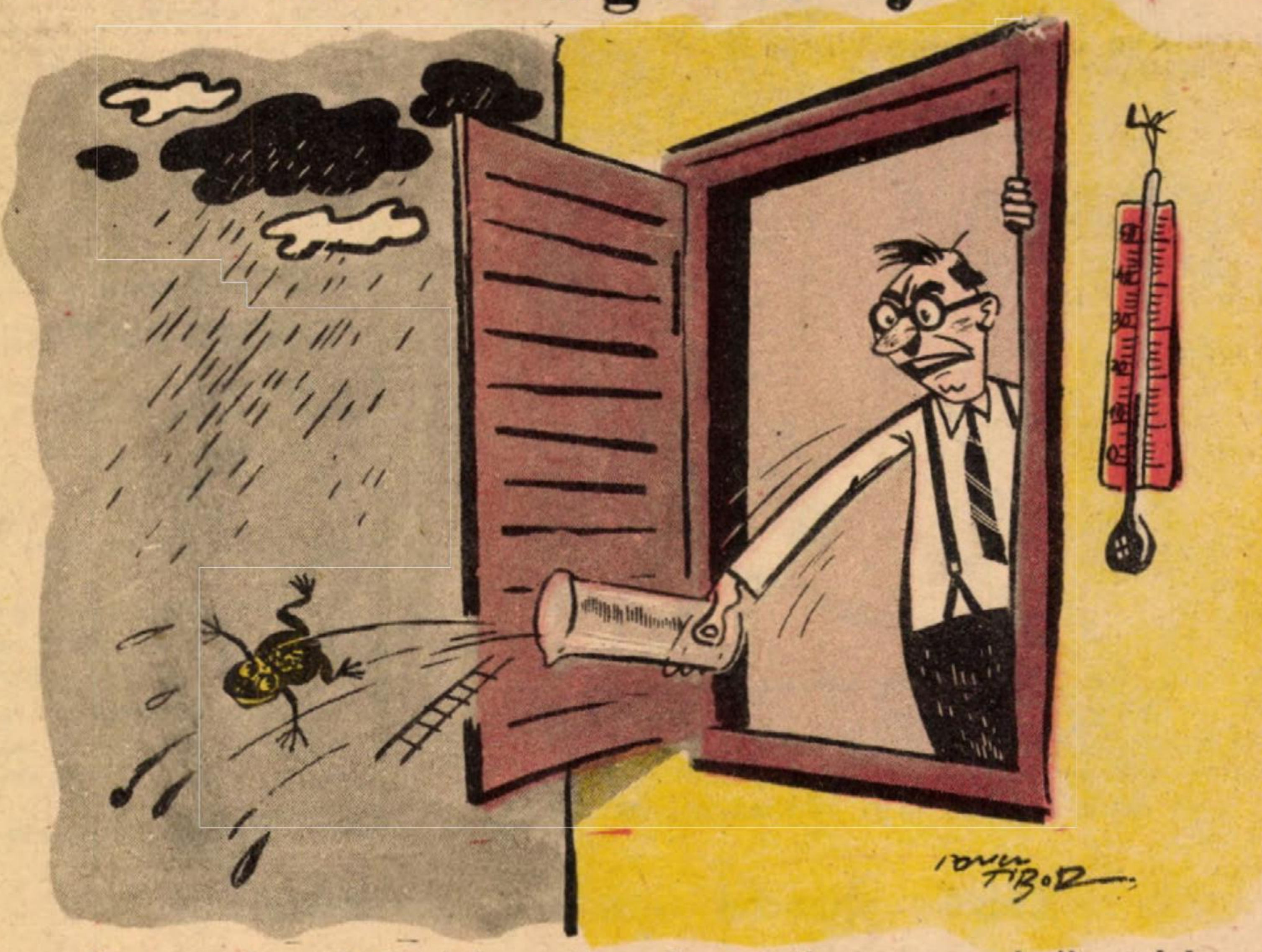
Nem mese ez, gyermek

— Mesélje el, Péter gazda, mit látott a Szovjetunióban?

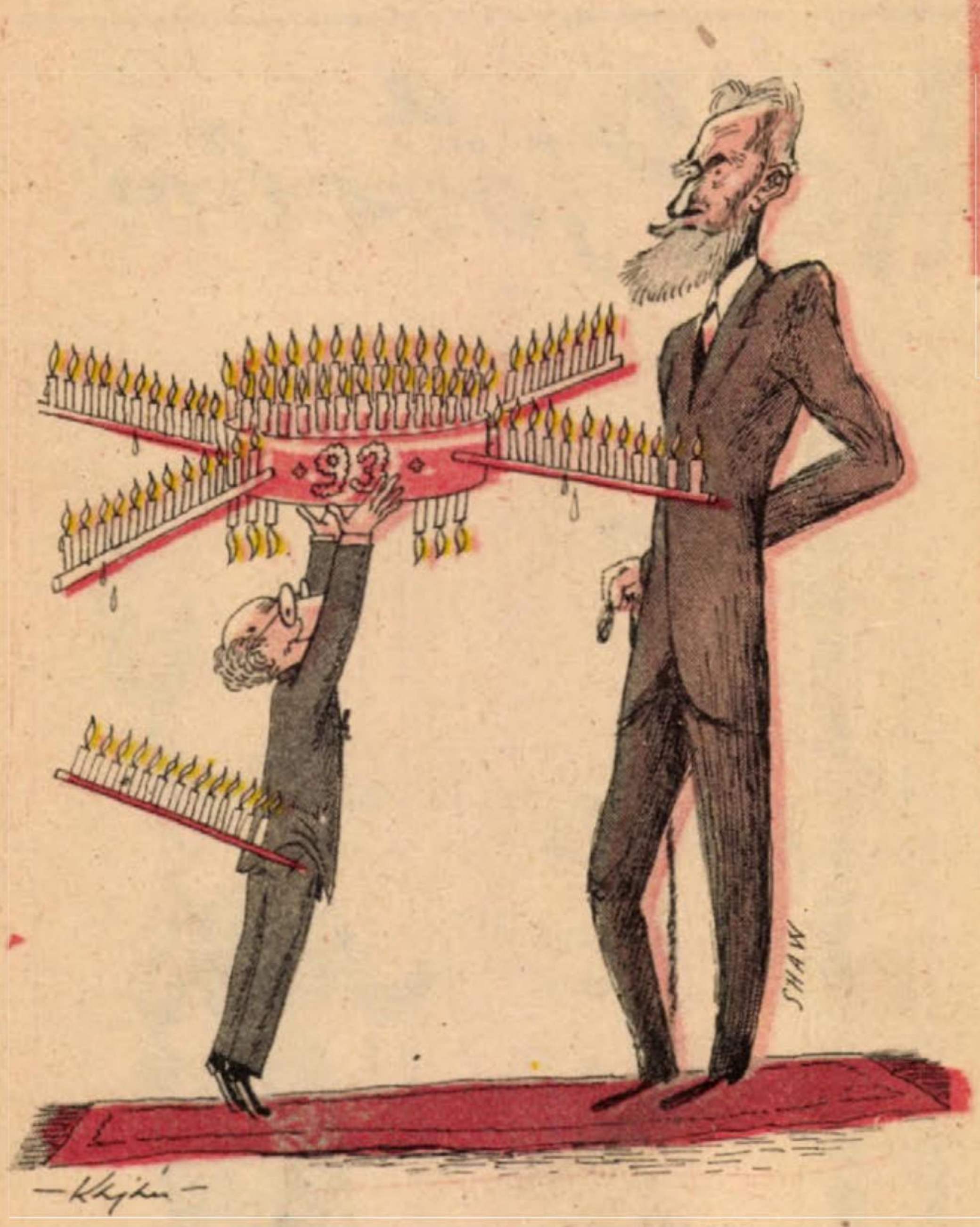
— A mesét nem én mondom a Szovjetunióról, hanem Zsíros gazda, amit én mondok, az színtiszta, gyönyörű igazság.

A meteorológus csődje

— Vigyen el az ördög! Ezentúl csak a tyúkszememre hallgatok!

Shawnak születésnapja van

Az amúgyis válságos angol gazdasági helyzetre nagy csapást mért az a gyertyahiány, amely Shaw 93-ik születésnapja következtében állott elő.

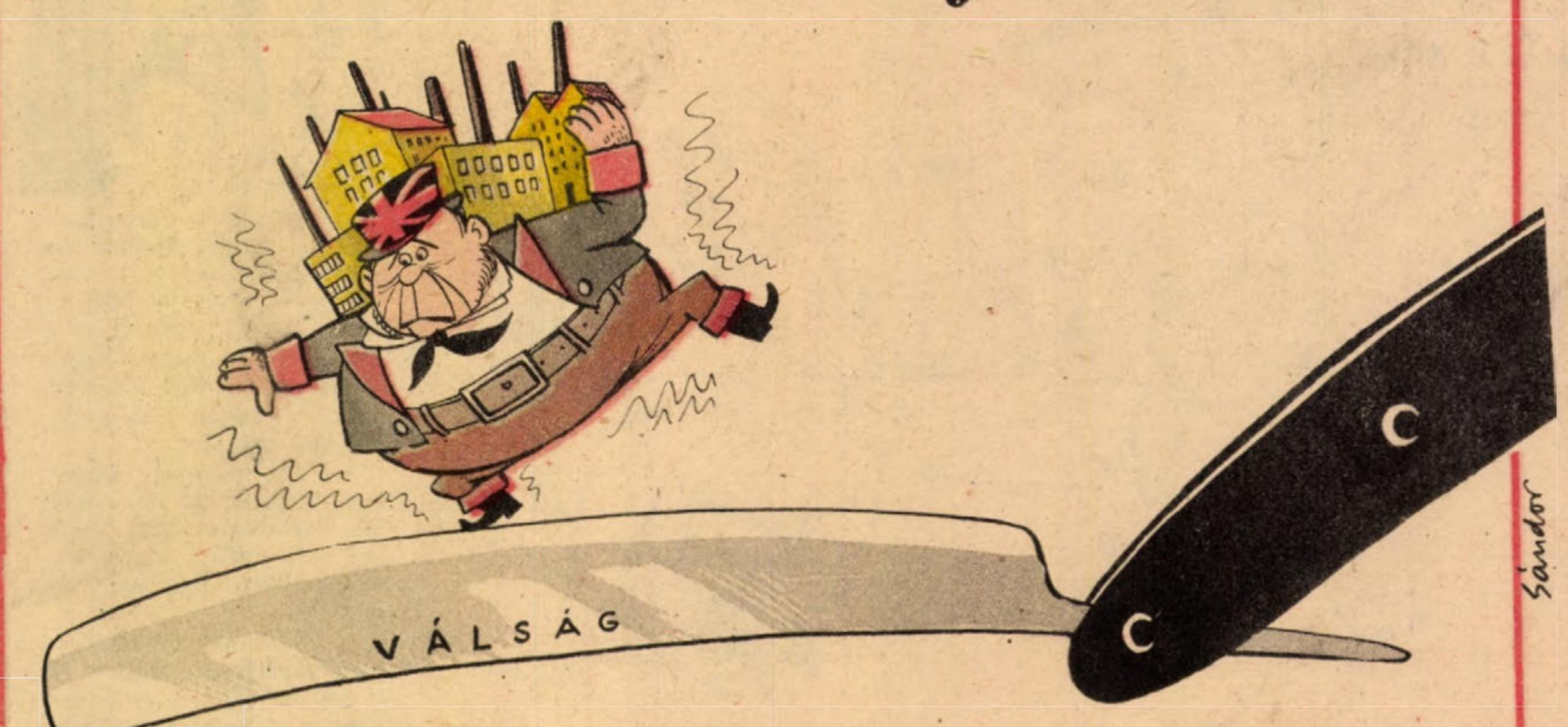
Blum ünnepel

Egy francia ujságiró megkérdezte Blumot:

— Ön mivel ünnepelte meg a Bastille lerombolását?

— A bérek lerombolásával.

Ma már csak ezt jelenti

az élenjáró angol ipar

Okatootáia

IRTA:
Petőfi Sándor

Van egy ország, úgy híják, hogy
Okatootáia;
Második szomszédja Chína,
Az első Ausztrália.

Ės ez, hogy Ausztráliának
Tőszomszédja, vajmi jó!
Nem lopózhatik be hozzá
A civilisatio.

Oh a tántoríthatatlan,
A dicső Ausztrália!
Ő magát e gonosztól nem
Hagyja elcsábítnia.

Ő, noha már Chína is kezd
Mendegélni csendesen,
Ő még most is, mint a szikla
Áll erősen egy helyen.

Áldd a sorsot, áldd az istent,
Okatootáia.
Hogy Chínán is túl vagy még, hogy
Szomszédod Ausztrália.

Boldog ország! mert bár érzi
A szükség sok nemeit:
Legalább egy, és a fő, a
Lelki-szükség nincsen itt.

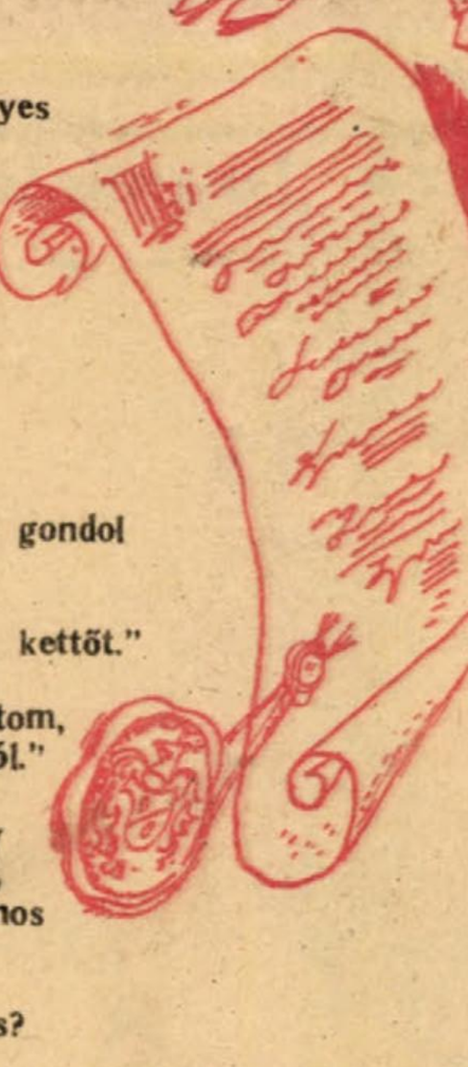
Szerény állat itt a lélek,
Nem kér szénát, abrakot;
Mint szamár a gazt: zabálja
A kalendáriomot.

A minek következtében
Nem nagy számmal lelhetők
A költők, művészek és más
Kapa-kaszakerülők.

Az pedig, ki bolond fővel
Arra szánja el magát,
Csináltasson egy szép szekrényt
S zárja bele a fogát,

Minthogy ezen mesterségnél
Fölösleges itt a fog;
Harapnia nem leszen mit,
Legfölebb csak nyelni fog.

Megvan itten az a szép is,
Hogy különvált s nem vegyes
A bagarja s a kutyabőr,
A paraszt és a nemes.

Kutyabőr! ez itt a fő-fő,
Becsben párja nincs neki,
És ezért sok úri ember
Saját testén viseli.

De habár rangjával kissé
Nagyra van az úri rend,
Nem mondhatni, hogy nem gondol
A köznéppel odalent;

„Nyisd ki markod, mind a kettőt."
A paraszthoz ígyen szól,
„Nyisd ki markod, jó barátom,
Nesze semmi, fogd meg jól."

Azzal vagdalkoznak némely
Nem t'om milyen emberek,
Hogy ez országban nyilvános
Épü'etek nincsenek.

Mit? nyilvános épület nincs?
Hát az akasztófa mi?
S ezt bizony majd minden falu
Határában láthatni.

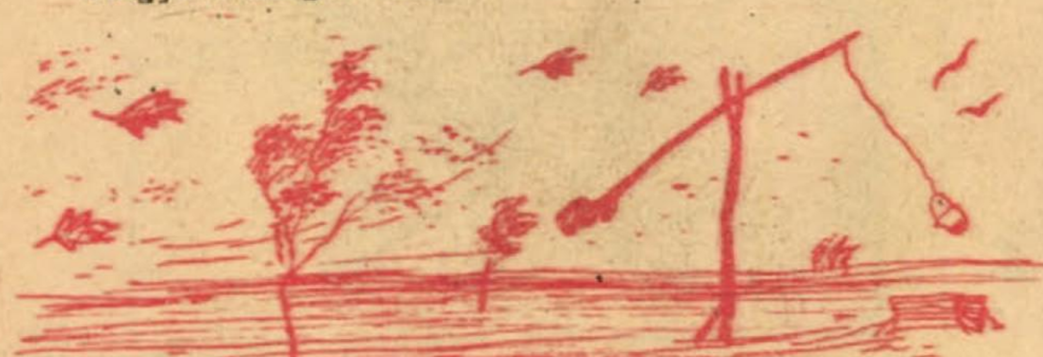
Oh e nemzet büszke nemzet,
Épen erre tart sokat,
S ebben talán fölül is múl
Minden más országokat.

Virágozzál, dicső ország,
Nagyratermett natio,
S még soká ne háborgasson
A civilisatio!

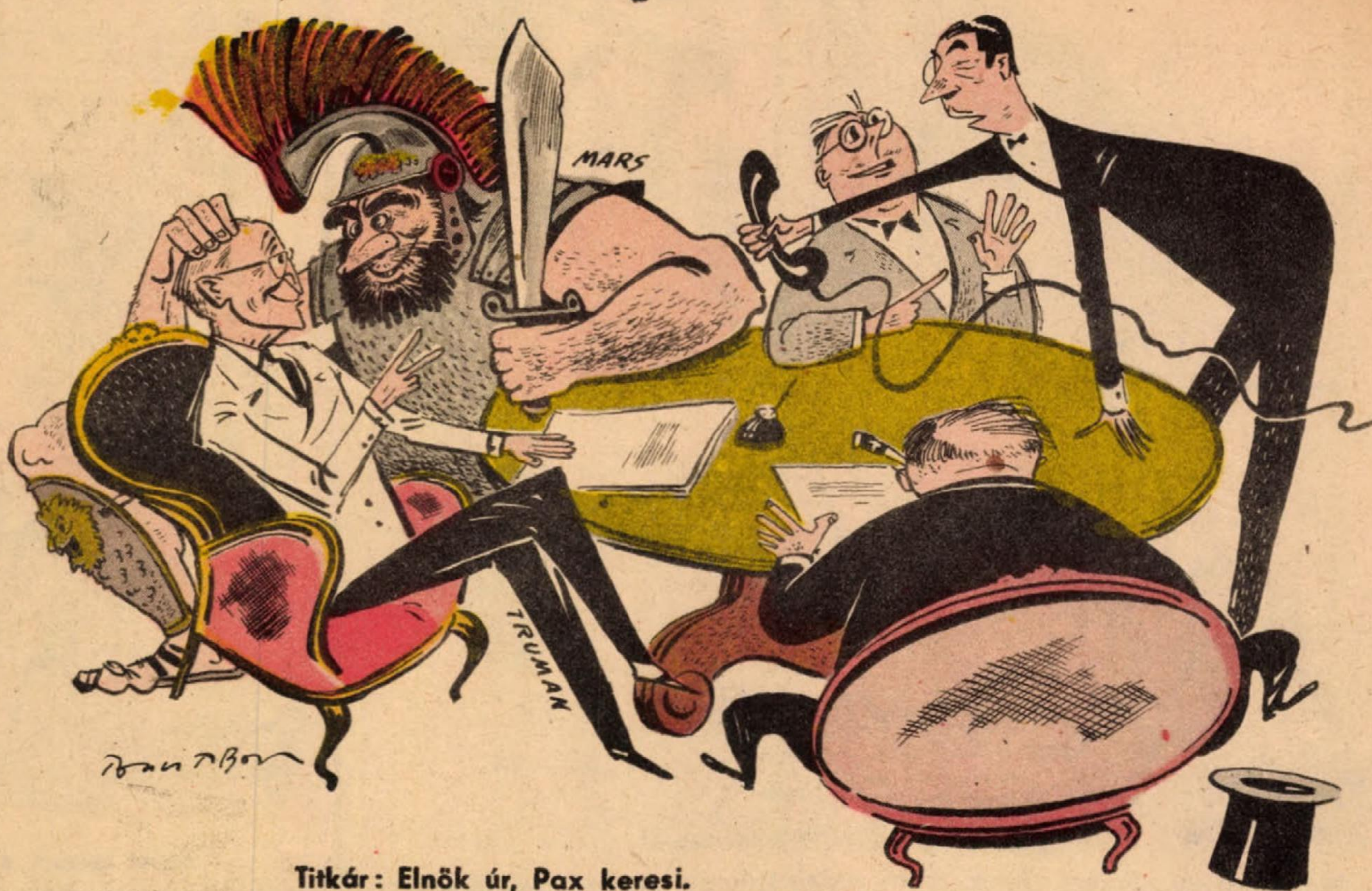
(Pest.)

*

* A forradalom és a szabadság gigászi költője a szatira és az élc fegyverével is mesterien bánt. Ennek bizonyítéka ez a halhatatlan költemény. Okatootáia, a barbár félvad ország alatt természetesen Petőfi az arisztokraták és nemesek úri Magyarországát érti.

Téves kapcsolás

Titkár: Elnök úr, Pax keresi.
Tőkés: Mondja meg, hogy Marssal beszél.

Az erszényesek összetartanak

(Ausztráliában is hatalmas sztrájkok törtek ki.)

— Hé, tőkés úr, mit csinál?
— Ide bujok, mert itt az utolsó menedékem!

A szőnyeg bosszúja

A szőnyeg: Na, Kvantáné, hogy esik ez magának?!

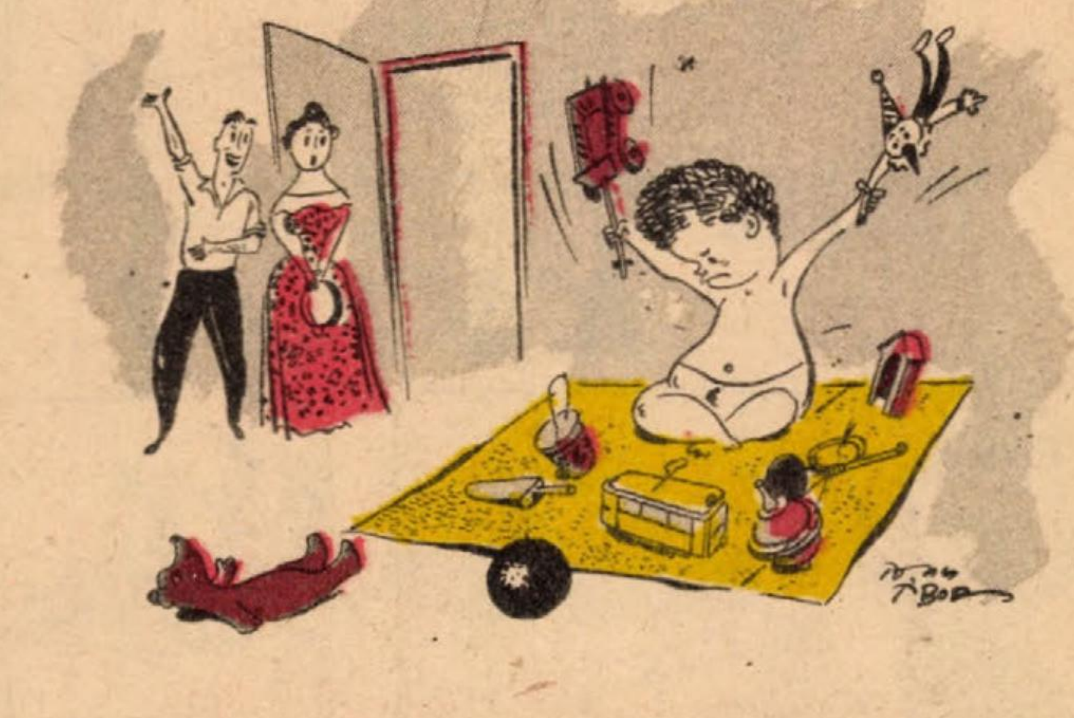

Nájlonok egymás közt

— Haudujudu, kollegina?
— Téved, kedves Miss Szeretetcsomag! Én magyar vagyok...

A próba

— Üsd, vágd, fiam, nem apád!
— Hogy mondhatsz ilyet a gyereknek, Lajos? Hisz úgyis összetör minden játékot.
— Hát ha ezeket az Állami Játékárugyárban készült tartós játékokat is összetöri, akkor zseni! Ha pedig zseni, akkor megéri...

Kísértetek alkonya

Wolff Károly: Gyere, Jenő, a mi szakmánknak végleg befellegzett!

Amerikából is jönnek küldöttek a Világifjúsági Találkozóra

— Most lássuk el a baját, mielőtt elindul, mert ha visszajön abból a szabad országból, nem bírunk vele.

Menjünk egyenesen a forráshoz!

Igazán nagyon csendesen álltam meg a hófehér ajtó előtt, röpke pillantást vetettem a fehér zománctáblára, amelyen sötétkék betűkkel állt: KORHÁZIRODA, aztán halkan bekopogtam.

— Szabad — mondta odabent egy kellemes női hang.

Beléptem. Hófehérbe öltözött keretnélküli szemüveges nő ült az iróasztal mögött, de ez nem jelentett számomra semmi meglepetést, mert kórházban az igy szokott lenni. Illedelmesen forgattam kezemben a kalapomat.

— Bocsánatot kérek, hogy zavarok — mondtam kissé reszkető hangon — de szeretném tudni, hogy Barabás Sándor itt fekszik-e még?

A hófehér nővér rámmosolygott, felvett egy nagy könyvet, kinyitotta a Bé betűnél, megnyálazott egy ceruzát és azzal végigfutott a sorok között.

— Igen — mondta hamarosan — itt van. Bé kórterem, második emelet hetes szoba. Látogatni nem lehet, kérem.

Megigazítottam a nyakkendőmet és krákogtam egyet.

— Igazán nagyon köszönöm. Ugyebár három héttel ezelőtt hozták be?

A nővér újra a könyvbe nézett és bólintott.

— Igen, pontosan három hete.

A fülem lassan vörösödni kezdett és éreztem, hogy a zakóm alatt az ingemen kis verítékpatak fut végig.

— Ha nem haragudna meg nagyon nővérke.. meg tudná mondani, hogy mi baja van szegénykének?

Elővett egy másik könyvet, ott is fellapozta a Bö betűt, aztán tagolva olvasta:

— Izületi gyulladás, amit valószínűleg a gennyes mandulától kapott. Operálni a mandulát egyelőre nem lehet, mert erősen gyulladásos. Persze mozogni nem nagyon tud a beteg.

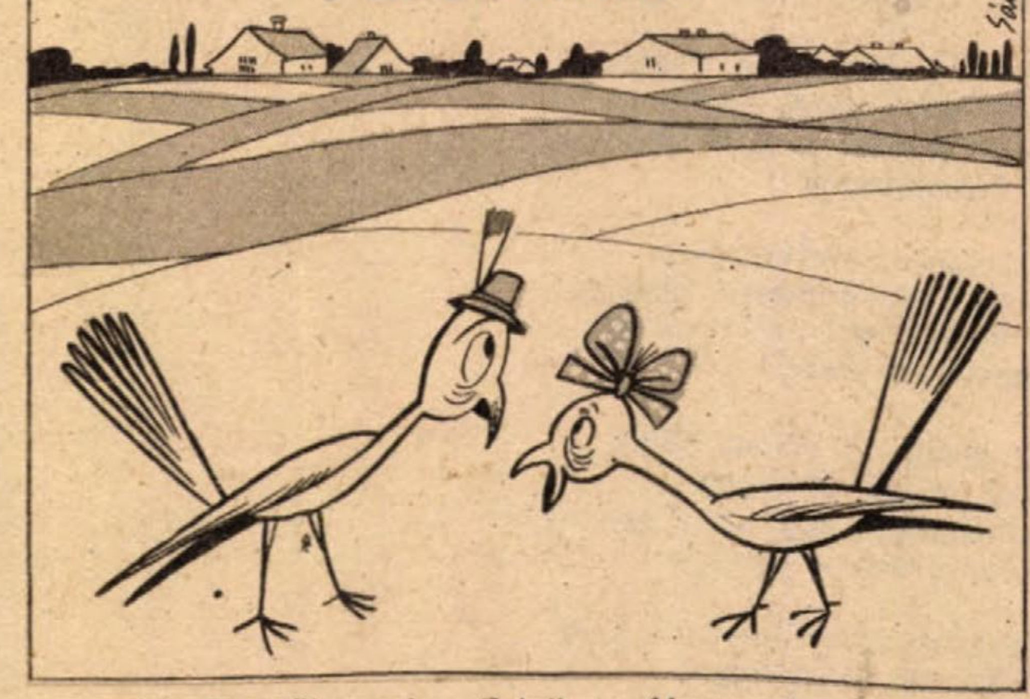
Letette a könyvet és rámnézett.

— Nem nagy eset az egész. Jövő héten kiveszik a mandulát, aztán még egy hét és kutyabaja. Talán barátja önnek Barabás Sándor, hogy ennyire érdeklődik iránta?

— Több mint barátom. Én magam vagyok Barabás Sándor. Három hete hiába nyúzom az orvosokat, a családomat, a látogatóimat, nem tudok megnyugtató választ kapni arra a kérdésre, hogy mi a bajom. Fogtam hát magam, felvettem a ruhámat és idejöttem. Köszönöm, nővérke, hálásan köszönöm! Az ember kerülje a közvetítőket, menjen egyenesen a forráshoz...

(VAJDA)

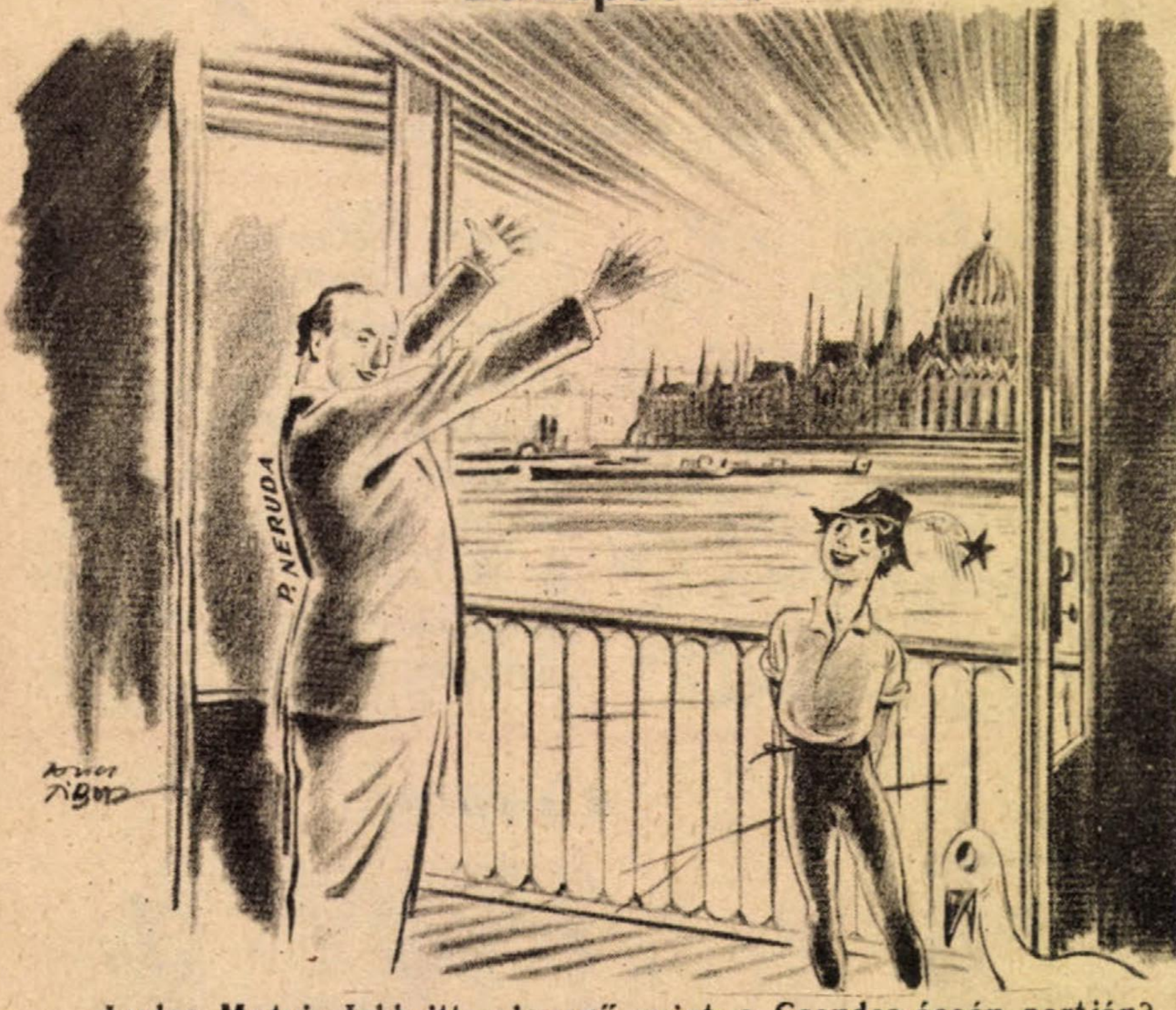
Verébbánat

— Nehéz idők ezek, Csipike. Maga is nagyon lefogyott.

— Bizony, amióta ez a maghullad[illegible]y elindult, alig van betevő falatunk.

Pablo Neruda, az üldözött chilei forradalmár költő Budapesten

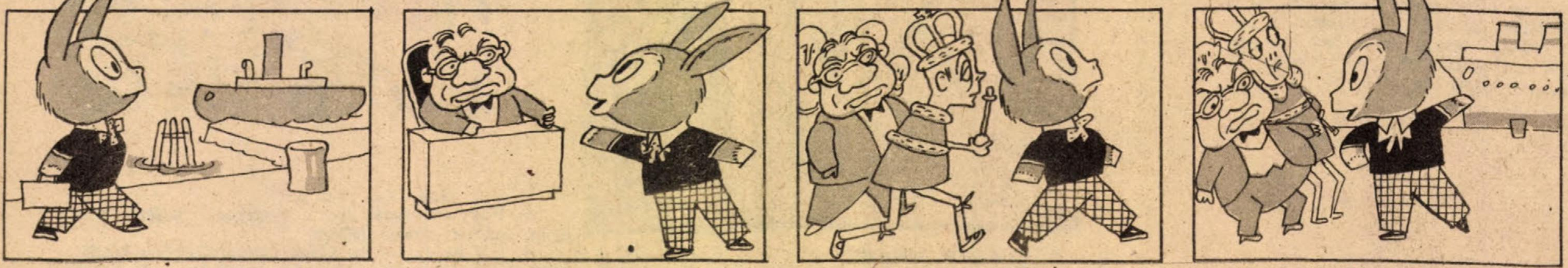
Ludas Matyi: Jobb itt a levegő, mint a Csendes-óceán partján?
Neruda: Jobb. Ez a szabadság levegője!

Szovjet jegyzék Jugoszláviához

— Ugy ért ez a jegyzék, mint a hideg zuhany, mégis leforrázva érzem magam.

KUKSI LIVERPOOLBAN

Angliába ruccant Kuksi,
Ott sok angol, skót és ír volt,
Ezzel szemben a kikötő
Oly csöndes volt, mint egy sírbolt.

Menten elrohant Bevinhez:
„Ezer pardon, Kuksi volnék,
És az angol kikötőkbe
Én életet varázsolnék!"

„Brávó, mylord!" rikkant Bevin.
„Megnézzük ezt, csak egy percet!"
S kandin kullog Kuksi után
Király, kormány és száz herceg.

„Ott egy hajó" mondja Kuksi,
„Menjenek el Angliából,
Lesz itt mindjárt szorgos munka,
S pezsgő élet a javából!"

Üzemek humora

Megtörtént

Az egyik Pest felé haladó 42-es villamos zsúfolt perronján egy idősebb férfi feltűnő hangosan magyaráz a mellette kapaszkodó nyurga fiatalembernek:

— Rettenetes ez az új norma, öregem. Hiába minden munka, minden verejték, nem lehet még a száz százalékot sem elérni.

A fiatalember megértően bólogat, mire az idősebb egyre hangosabban sopánkodik. Végülis megsokallja ezt Matejka János, a Hofherr gyár vasöntője, aki a beszélgetők mellett áll. Szigorúan odaszól az idős férfinek:

— Bocsánat, milyen szakmában dolgozik maga?

— Textil ... — mondja ez kissé riadtan.

— Fonó, vagy szövő?

— Nagykereskedő vagyok ... — mondja szemlesütve és fürgén iszkol lefelé a villamosról.

A Zsolnayból jelentik

A Zsolnay-gyár egyik segédmunkása rájött, hogy a kerámiák és cserepek törését, illetve repedését az ablakokon beáradó hidegebb levegő okozza. Ez a felfedezés a selejt nagymérvű csökkentését teszi lehetővé.

Munkából hazamenet erről beszél egy munkáscsoport. Azt mondja az egyik:

— Milyen jó, hogy ilyen hideg nyár van, máskülönben őszig kellett volna várni, míg rájövünk a dologra.

Egy másik munkás szigorúan az ég felé néz.

— De most már rájöttünk. Most aztán jöjjön az a nyár!

Pár Izzó szó a beteglátogatásról

Az Egyesült Izzó dolgozói meglátogatják otthonukban beteg szaktársaikat. Egyik látogatásuk alkalmával azt tapasztalták, hogy a betegnek nemcsak vigasztaló és biztató szavakra van szüksége. Az illető teljesen egyedül áll, illetve fekszik. Kitakarították tehát a lakását, beszereztek neki élelmet és elhozták a patikából az orvosságot, rendszeresen felkeresik gyógyulásáig és gondozni fogják.

Egy másik helyen szintén rendetlenül találták a lakást, nem volt otthon senki, aki bevásárolhatott volna. Mégsem mozdítottak meg egy szalmaszálat sem.

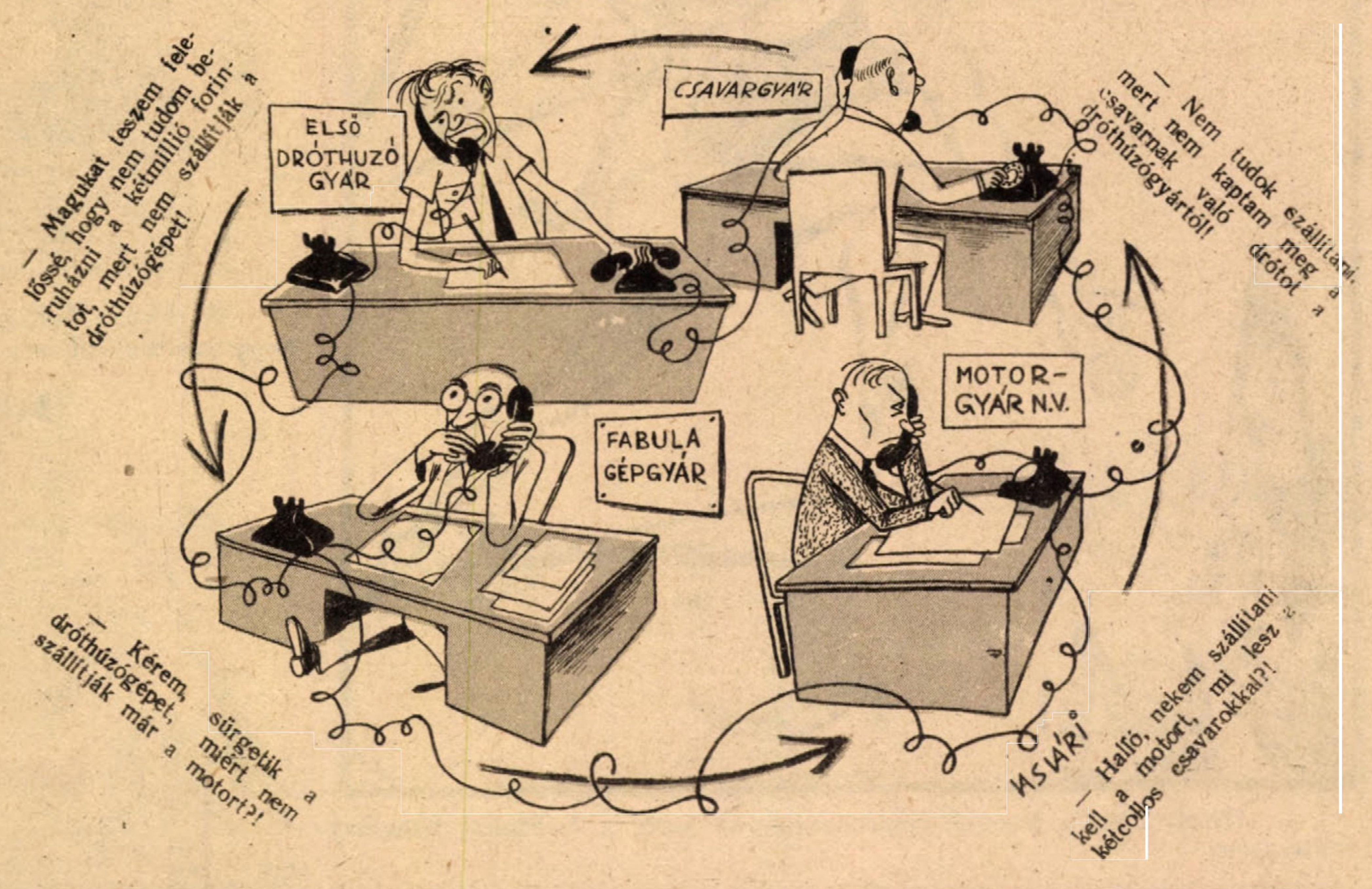
Miért?

Mert az illető éppen a szomszéd kocsmában kártyázott és nem akarták különös gyógymódjában zavarni.

Aminek nem szabadna lennie

avagy

Miért heverhet kétmillió forint beruházási hitel

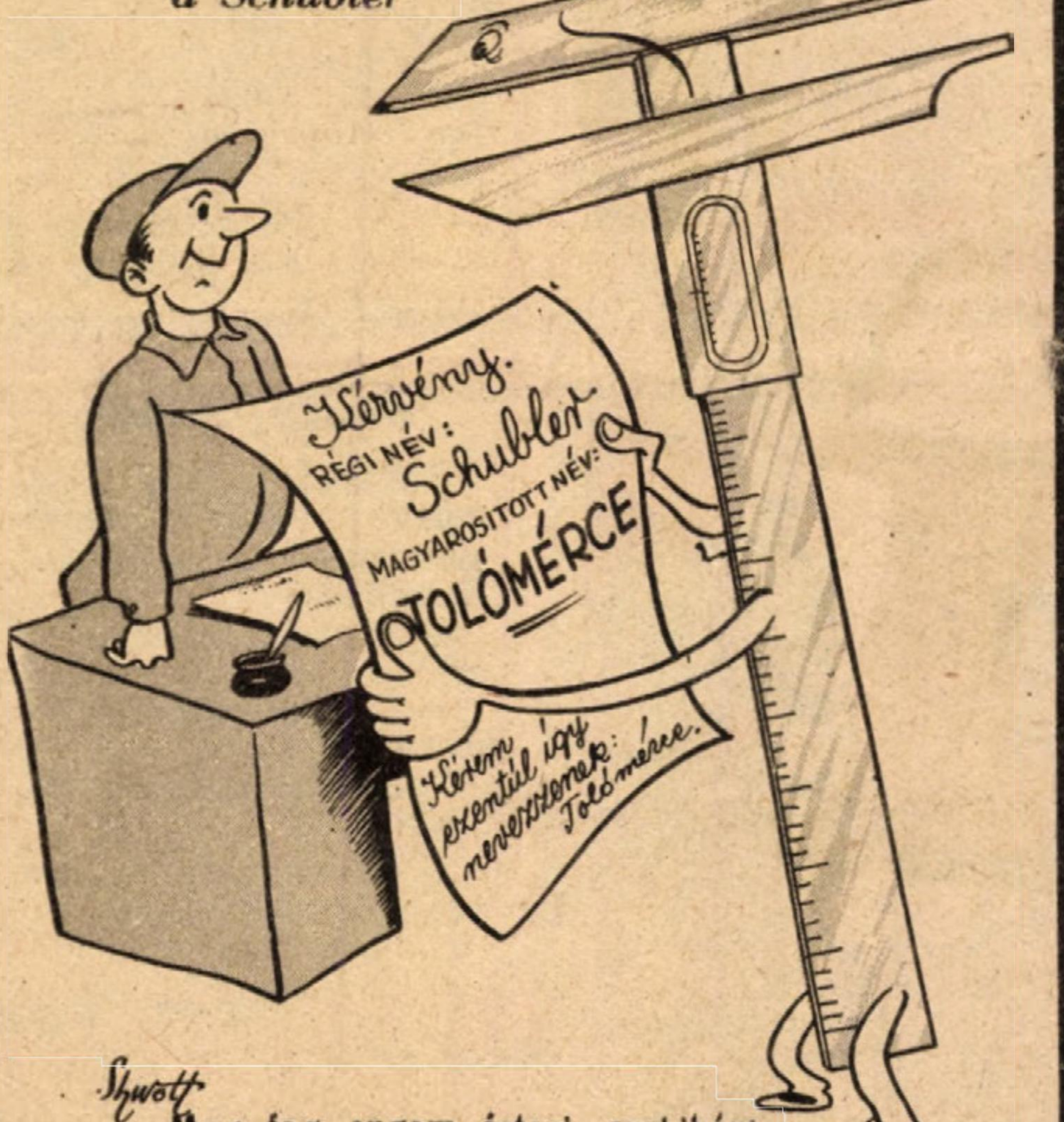
Mint karcsú fiatalember indult el

— Még jó, hogy csak két hétre utaltak be az üzemi üdülőbe.

E héten

névmagyarosítást kér a Schubler

— Meg fog engem érteni, szakikám. Magának jólesne, ha Schublernek hívnák?

...és a SELEJT

Üzemi dráma 1 felvonásban

Szín: A Kohó Rt. versenyirodája. Mikor Makacs Dénes ujságiró belép, Zür Jenő versenytitkár és helyettese, Kicsi Géza gondterhes arccal hajolnak egy íróasztalra: a termelési eredményeket összesítik.

MAKACS (szemüveges fiatalember, halkan köhög): Szabadság, elvtársak ...

ZÜR (felnéz és a cipőjére köp egy tökmaghéjat): Nos, mit akarsz, fiacskám?

MAKACS: Makacs Dénes vagyok, a Szabad Ifjúság munkatársa. Üzemi riportot szeretnék írni.

ZÜR (feláll, barátságosan kezet nyujt): Nagyszerű! Jó, hogy jött, elvtárs. A mi üzemünkről aztán csak jót és szépet írhat. **(Kicsi Géza is feláll, helyeslően bólogat és szájával némán kíséri a szavakat.)**

MAKACS: (Ceruzát, jegyzetfüzetet húz elő.) Milyen eredménnyel zárult az öthónapos munkaverseny első szakasza, a június hónap?

ZÜR (mosolyogva legyint): Nagyszerűen. Az öntöde termelése a májusi 101 százalékról 119 százalékra emelkedett.

MAKACS: És a selejt?

ZÜR: Ugyanakkor elvtársam, a lakatosműhelyé 98-ról 132-re.

MAKACS: És a selejt?

ZÜR: Azután az esztergályosoké! Szinte hihetetlen. 110-ről 155-re emelkedett. **(Nagyot csap Makacs vállára.)**

MAKACS (kicsit ingerülten): Szeretném azt is tudni, hogy a selejt ...

ZÜR (közbevág): Az udvari munkások fegyelme is mintaszerű. Késés öt hete nem fordult elő.

KICSI (derűsen közbeszól): És ha látnád elvtárs a bölcsődénket. ... gyönyörű.

MAKACS (határozott, emelt hangon): Szeretném, ha az elvtársak arról is tájékoztatnának, mennyi volt a..

ZÜR: Hogy mennyi volt a meccseredmény? Hahaha! 4:1-re megvertük a Kaszagyárat. Bélteky maga benyomott három dugót.

MAKACS (könyörög): Elvtársak, én nem a meccsre vagyok kíváncsi ...

KICSI: Tudom! Az üzemi konyhánkra. Szagoljon. **(Átszellemülten szimatol.)** Érzi? Borjúpörkölt nokkedlivel. Remek konyhánk van.

MAKACS (ordít): A selejtet mondjátok meg, a kutyafáját, a selejtet! **(Veri az asztalt.)**

KICSI (bizonytalanul): A pörkölthöz kovászos uborka is van ...

MAKACS (hörög): Selejt ...

ZÜR (hidegen): Nincs selejtünk.

MAKACS (magánkívül): Akkor hogy lehet, hogy a munkaversenyben utolsó helyen állnak és a Ganz Hajógyár élüzem létére selejtet vallott be?!

ZÜR (összecsuklik és rimánkodó tekintettel néz Makacsra): Könnyű a Ganznak! Mi is bevallanánk, ha olyan kevés lenne a selejtünk!

Függöny.

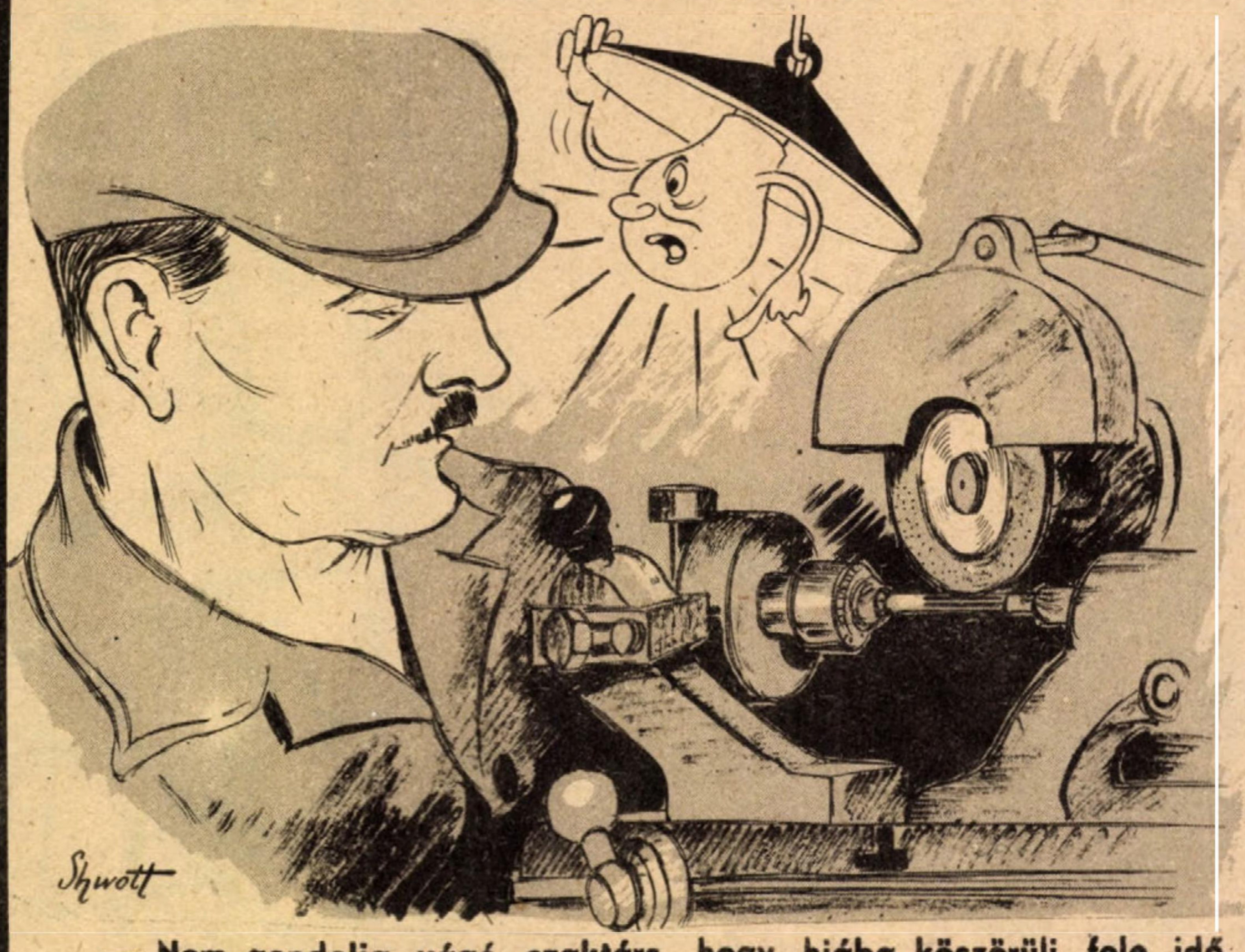
Ordas Nándor.

Sarokba állítjuk

az anyáscsavart, mert folyton elcsavarog az anyjától.

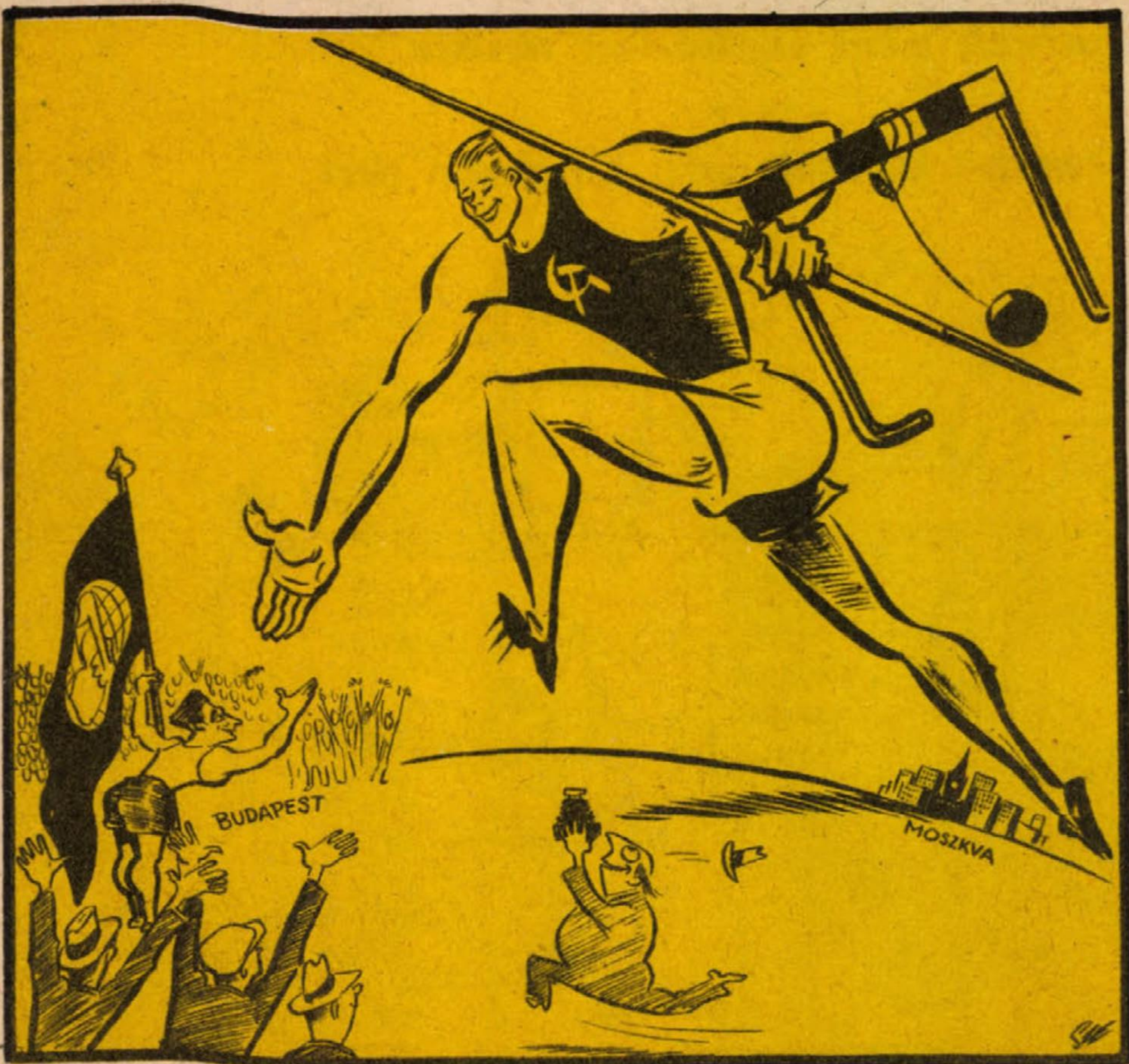

Körültekintéssel az önköltség csökkentése érdekében

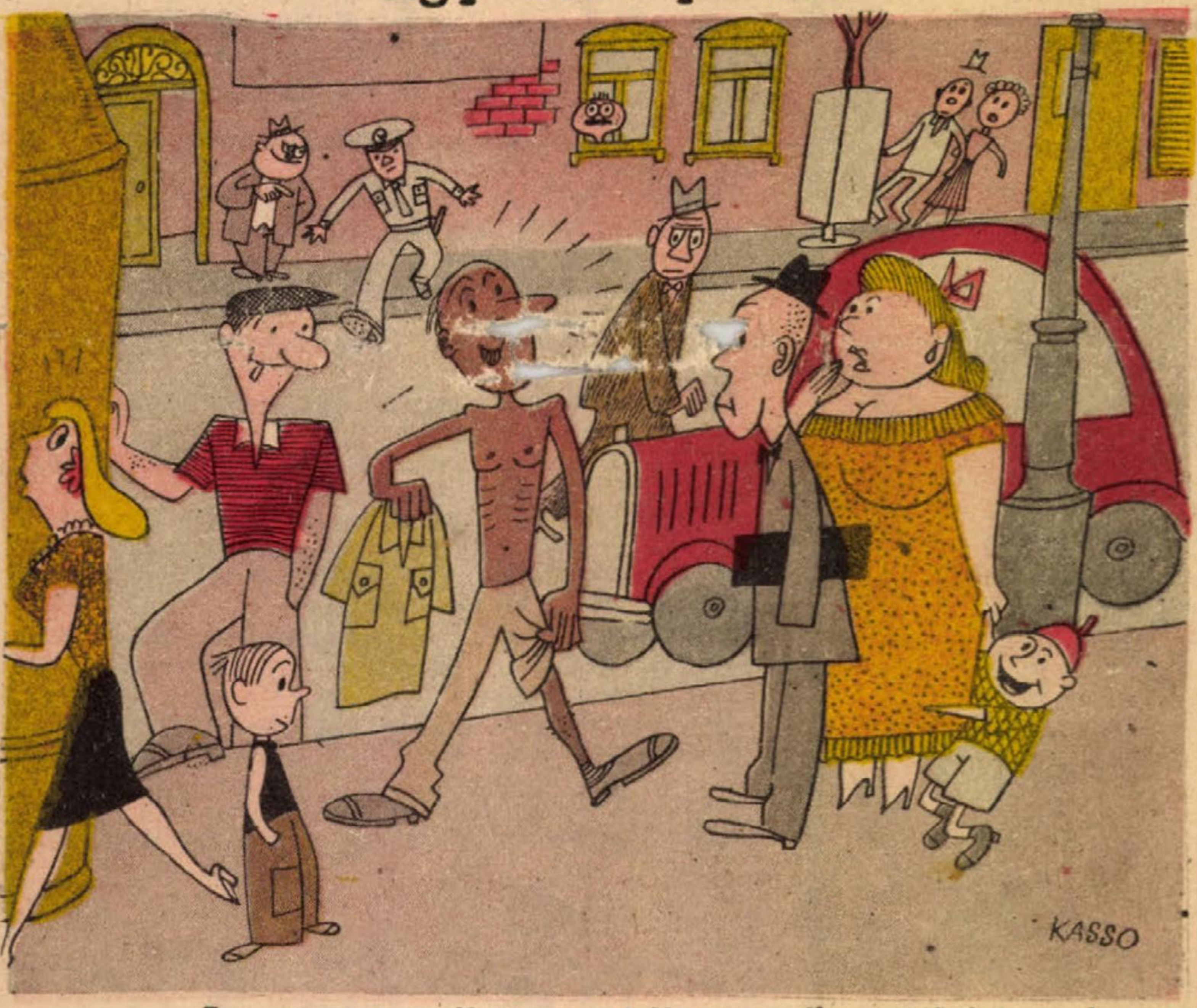
— Nem gondolja, vágó szaktárs, hogy hiába köszörüli fele idő alatt a menetfúrót, ha engem állandóan égve felejt?! ...

A világ legjobb atlétája Budapestre jön

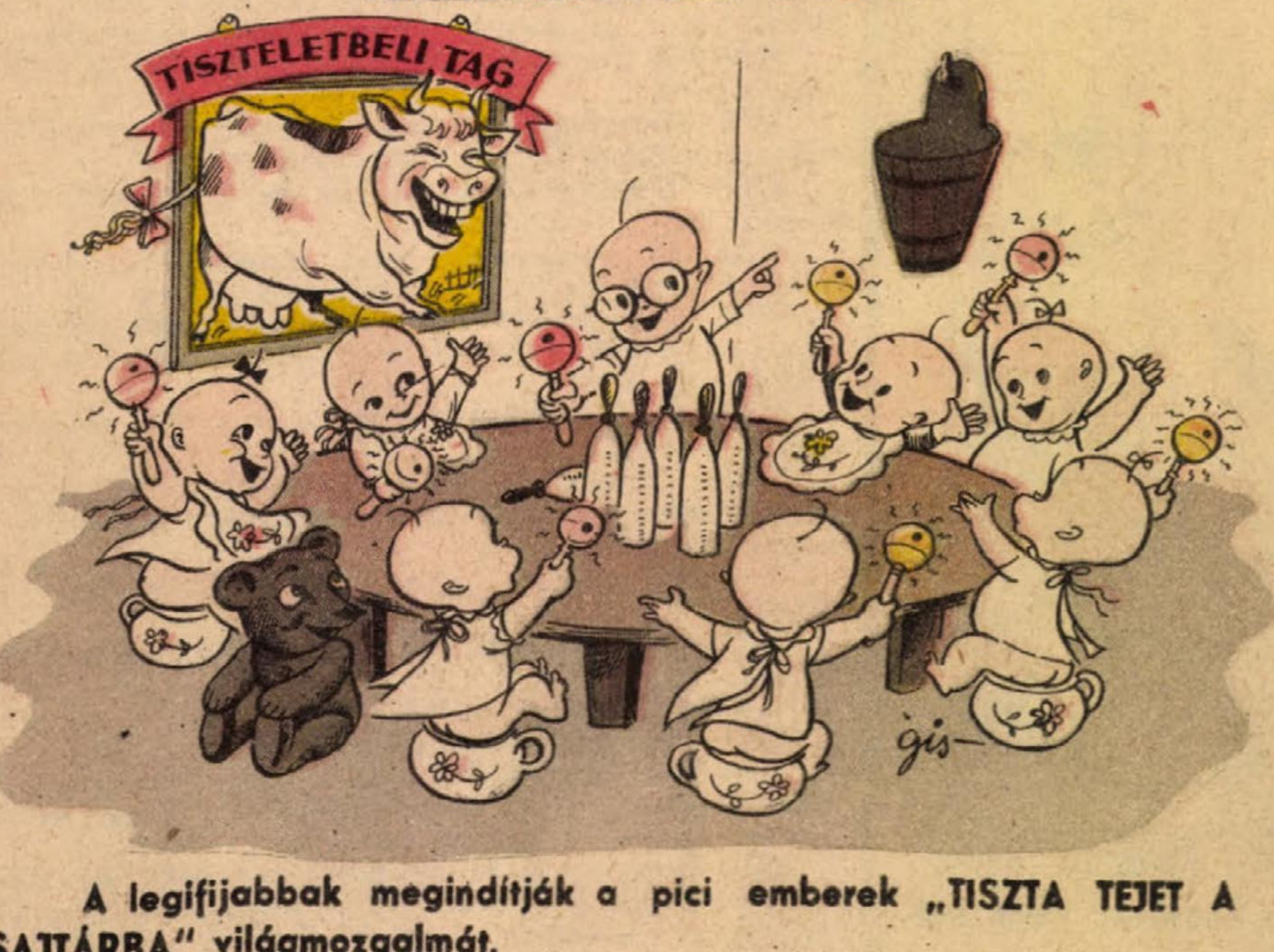
Heino Lipp, a Szovjet tízpróbabajnoka indul a Főiskolai Világbajnokságon.

Egy hiú nyaraló

— Ezt nézze meg Kovács úr! Ugye-e milyen jól lebarnultam a Balatonon?!

Rendkívüli ülés

A legifjabbak megindítják a pici emberek „TISZTA TEJET A SAJTÁRBA" világmozgalmát.

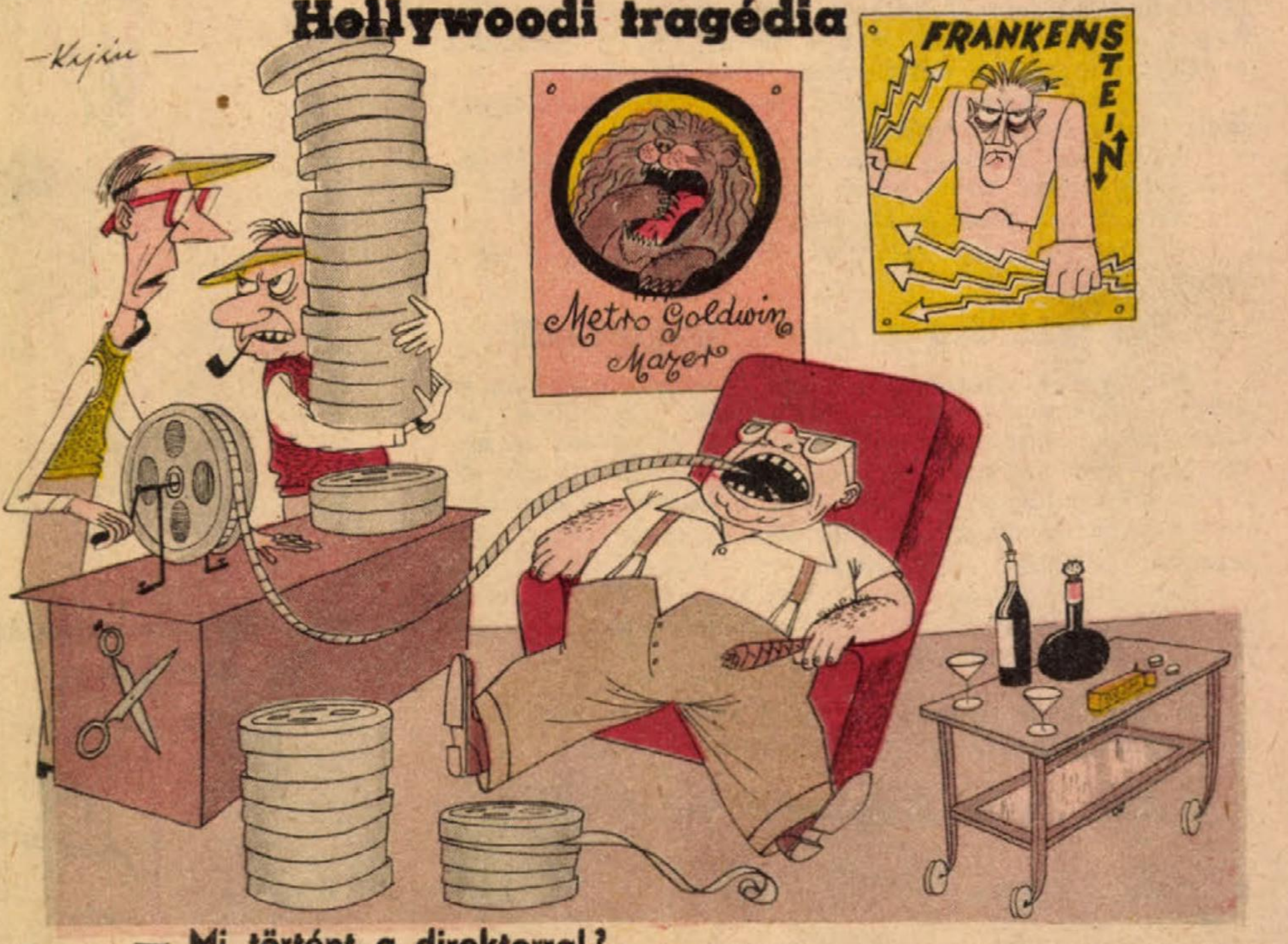
(Az ülést dübörgő csörgőzajjal berekesztik.)

Kötelességtudó alkalmazottak

A titkár: Valami angol király telefonál, hogy Crippset kirugták és hogy méltóztatik-e még valamit parancsolni, elnök úr?

Hollywoodi tragédia

— Mi történt a direktorral?

— Azt mondta, hogy megeszi az összes tekercseit, ha nagyobb sikerük lesz a szovjetfilmeknek.

Reális ember

Skótságáról híres színészünk a héten operációra jelentkezett a klinika professzoránál.

— És mibe kerül ez az operáció, tanár úr?

— Ha magánbeteg, akkor ötezer forint.

Színészünk összecsapta a kezét:

— Ötezer forint? Akkor már a temetés olcsóbb.

A 7 legjobb fülöpszigeti vicce

— Ön itt, a Fülöp szigeteken, Mr. Csangkájsek? Nem hiányzik a hadseregének?

— Nem. Hallatlanul lelkes tábornokaim vannak, szívesen szaladnak helyettem is...

Áthárított felelősség

Egy jónevű hetilap-szerkesztőnek van egy igen vásott tízéves kisfia. A srác a napokban ezzel a kellemetlen hírrel fogadta délben az apját:

— Papa, kérlek, a házmegbízott bácsi ma délelőtt erősen megszólt téged.

— Mit mondott?

— Azt, hogy nagyon rosszul neveltél engem.

New York fölött

— Örülhet a tröszt ennek a palotának. Kibír ez jó pár esztendőt.

— Az épület igen, csak a tröszt nem.

Miért?

Az éles nyelvéről ismert kritikusunk megkérdi a fiatal drámaírót:

— Tudod, miért nem tudsz te olyan darabokat írni mint Shakespeare?

— Halvány ideám sincs.

— Hát látod, ezért.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Lapkiadótulajdonos.
SZABADSÁG
lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.